

2016 m. birželio 7 d., antradienis

P8_TA(2016)0247

Naujasis aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljansas

2016 m. birželio 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Naujojo aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljanso (2015/2277(INI))

(2018/C 086/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų aukščiausiojo lygio susitikimą darnaus vystymosi klausimais ir 2015 m. rugsėjo 25 d. Generalinės Asamblėjos priimtą rezultatų dokumentą „Keičiame savo pasaulį. 2030 m. Darnaus vystymosi darbotvarkė“, ypač ten išdėstytą darnaus vystymosi tikslą Nr. 2 – panaikinti badą, pasiekti apsirūpinimo maistu saugumą ir geresnę mitybą ir skatinti tvarų žemės ūkį⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 12 d. priimtą Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos susitariančiųjų šalių Paryžiaus susitarimą⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2002 m. susitarimu Afrikos Sąjungos (AS) sudarytą Išsamią Afrikos žemės ūkio vystymosi programą⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2003 m. Mapute (Mozambikas) surengtą AS valstybių vadovų aukščiausiojo lygio susitikimą, kuriame AS vyriausybės susitarė daugiau negu 10 proc. visų savo nacionalinio biudžeto asignavimų investuoti į žemės ūkio sektorių⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos mėn. AS valstybių ir vyriausybės vadovų asamblėją, kurioje 2014 metai paskelbti „Žemės ūkio ir aprūpinimo maistu metais Afrikoje“⁽⁵⁾ – taip pažymėta dešimtoji Išsamos Afrikos žemės ūkio vystymosi programos priėmimo sukaktis,
- atsižvelgdamas į Malabe (Pusiaujo Gvinėja) surengtame AS valstybių vadovų aukščiausiojo lygio susitikime 2014 m. birželio 27 d. priimtą deklaraciją „Spartesnis žemės ūkio augimas ir transformacija siekiant bendros gerovės ir geresnio pragyvenimo“, kurioje AS vyriausybės įsipareigojo bent 10 proc. viešojo sektoriaus išlaidų skirti žemės ūkiui⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. Didžiojo aštuoneto (G 8) Akvilos aprūpinimo maistu iniciatyvą⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. Adis Abeboje (Etiopija) surengtoje Žemės ūkio, žemės ir gyvulininkystės ministrų bendroje konferencijoje priimtą Žemės politikos Afrikoje sistemą ir gaires (angl. F&G)⁽⁸⁾ ir 2009 m. liepos mėn. Surte (Libija) surengtame aukščiausiojo lygio susitikime AS valstybių vadovų priimtą deklaraciją „Žemės klausimai ir iššūkiai Afrikoje“⁽⁹⁾, kurioje primygtinai raginama veiksmingai įgyvendinti Žemės politikos Afrikoje sistemą ir gaires,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 1–2 d. Adis Abeboje posėdžiavusių AS Žemės ūkio, kaimo plėtros, žuvininkystės ir akvakultūros ministrų bendroje konferencijoje priimtus Didelio masto investicijų į žemę Afrikoje pagrindinius principus⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucija A/RES/70/1.

⁽²⁾ UN FCCC/CP/2015/L.9/Rev.1.

⁽³⁾ <http://www.nepad.org/system/files/caadp.pdf>

⁽⁴⁾ Assembly/AU/Decl.7(II).

⁽⁵⁾ Assembly/AU/Decl.449(XIX).

⁽⁶⁾ Assembly/AU/Decl.1(XXIII).

⁽⁷⁾ <http://www.ifad.org/events/g8/statement.pdf>

⁽⁸⁾ <http://www.uneca.org/publications/framework-and-guidelines-landpolicy-africa>

⁽⁹⁾ Assembly/AU/Decl.1(XIII) Rev.1.

⁽¹⁰⁾ <http://www.uneca.org/publications/guiding-principles-large-scale-land-based-investments-africa>

2016 m. birželio 7 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės mėn. Afrikos pilietinės visuomenės organizacijų deklaraciją „Afrikos žemės ūkio modernizavimas. Kam tai naudinga?“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 13 d. Vakarų Afrikos mažų valdų turėtojų organizacijų Džimini deklaraciją⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) „Savanoriškas gaires siekiant remti laipsnišką teisės į tinkamą maistą įgyvendinimą atsižvelgiant į nacionalinį aprūpinimą maistu“⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. Tarptautinio vystymuisi skirto žemės ūkio žinių, mokslo ir technologijų vertinimo ataskaitą „Žemės ūkis kryžkelėje“⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių paktą⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 1979 m. Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 1987 m. Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. JT deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2007 m. JT pagrindinius principus ir gaires dėl su vystymusi susijusių išskeldinimų ir priverstinio gyventojų perkėlimo⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybos patvirtintus verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus⁽¹⁰⁾ ir 2011 m. atnaujintas Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) rekomendacijas daugiašalėms įmonėms⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. Pusano veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystę⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. Neprivalomas atsakingo žemės, žuvininkystės ir miškų išteklių valdymo gaires⁽¹³⁾,
- atsižvelgdamas į 1991 m. Tarptautinę konvenciją dėl naujų augalų veislių apsaugos (UPOV konvencija)⁽¹⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2001 m. Tarptautinę sutartį dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui (ITPGRFA)⁽¹⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 1992 m. Biologinės įvairovės konvenciją ir susijusius 2000 m. Kartachenos biosaugos protokolą ir 2010 m. Nagojos protokolą dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo⁽¹⁶⁾,
- atsižvelgdamas į pavyzdinį Afrikos biologinės saugos įstatymą⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁾ <http://acbio.org.za/modernising-african-agriculture-who-benefits-civil-society-statement-on-the-g8-agra-and-the-african-unions-caadp/>

⁽²⁾ https://www.grain.org/bulletin_board/entries/4914-djimini-declaration

⁽³⁾ <http://www.fao.org/docrep/009/y7937e/y7937e00.htm>

⁽⁴⁾ <http://www.unep.org/dewa/Assessments/Ecosystems/IASTD/tabid/105853/Default.aspx>

⁽⁵⁾ https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-4&chapter=4&lang=en

⁽⁶⁾ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

⁽⁷⁾ <http://www.achpr.org/instruments/achpr/>

⁽⁸⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

⁽⁹⁾ <http://www.ohchr.org/EN/Issues/Housing/Pages/ForcedEvictions.aspx>

⁽¹⁰⁾ <https://www.unglobalcompact.org/library/2>

⁽¹¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/oecdguidelinesformultinationalenterprises.htm>

⁽¹²⁾ <http://www.oecd.org/development/effectiveness/busanpartnership.htm>

⁽¹³⁾ <http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/>

⁽¹⁴⁾ <http://www.upov.int/upovlex/en/conventions/1991/content.html>

⁽¹⁵⁾ <http://www.planttreaty.org/>

⁽¹⁶⁾ <https://www.cbd.int/>

⁽¹⁷⁾ <http://hrst.au.int/en/biosafety/modellaw>

2016 m. birželio 7 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 12 d. Frankofonijos parlamentinės asamblėjos priimtą rezoliuciją dėl žemės teisės aktų apsirūpinimo maistu savarankiškumui užtikrinti ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 27 d. Adis Abeboje AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos priimtą rezoliuciją dėl ganyklinės gyvulininkystės socialinio poveikio ir poveikio aplinkai AKR šalyse ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 31 d. priimtą Komisijos komunikatą „ES pagalbos besivystančioms šalims sprendžiant aprūpinimo maistu problemas politikos programa“ ⁽³⁾ ir 2010 m. gegužės 10 d. priimtas Tarybos išvadas dėl politikos programos ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gegužės 28 d. Tarybos išvadas dėl aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. Komisijos veiksmų planą dėl mitybos ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoliuciją dėl ES pagalbos besivystančioms šalims sprendžiant aprūpinimo maistu problemas politikos programos ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją dėl ES požiūrio į atsparumą ir nelaimių rizikos mažinimą besivystančiose šalyse: per aprūpinimo maistu krizes įgyta patirtis ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl nuosavybės teisių, turto nuosavybės ir gerovės kūrimo vaidmens naikinant skurdą ir skatinant tvarų vystymąsi besivystančiose šalyse ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl Tanzanijos, visų pirma dėl žemės grobimo problemos ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo mėn. Tunise vykusiame Pasaulio socialiniame forume paskelbtą Pasaulinės bendros kovos už žemę ir vandenį deklaraciją ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 30 d. rezoliuciją dėl Milane vyksiančios pasaulinės parodos „EXPO 2015“ tema „Pamaitinti planetą. Gyvybės energija“ ⁽¹²⁾,
- atsižvelgdamas į Afrikos pilietinės visuomenės reikalavimus įtraukti apsirūpinimo maistu savarankiškumo ir teisės į maistą klausimus į 2015 m. birželio mėn. Vokietijos pirmininkavimo G 7 darbotvarę ⁽¹³⁾,
- atsižvelgdamas į Milano chartiją ⁽¹⁴⁾, kuri parodoje „EXPO 2015“ buvo pristatyta tema „Pamaitinti planetą. Gyvybės energija“, kurią pasirašė daugiau kaip milijonas valstybių ir vyriausybių vadovų ir privačių asmenų, kurioje visos asociacijos, įmonės, nacionalinės ir tarptautinės institucijos ir privatūs asmenys raginami imtis atsakomybės ir užtikrinti, kad ateities kartos galėtų naudotis savo teise į maistą ir į kurią įtraukti privalomi išipareigojimai užtikrinti šią teisę visame pasaulyje,

⁽¹⁾ http://apf.francophonie.org/IMG/pdf/2012_07_session_58_Resolution_Regulation_du_foncier.pdf

⁽²⁾ OL C 64, 2014 3 4, p. 31.

⁽³⁾ COM(2010)0127.

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/114357.pdf

⁽⁵⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137318.pdf

⁽⁶⁾ SWD(2014)0234.

⁽⁷⁾ OL C 56 E, 2013 2 26, p. 75.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0578.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0250.

⁽¹⁰⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0073.

⁽¹¹⁾ <http://viacampesina.org/en/index.php/main-issues-mainmenu-27/agrarian-reform-mainmenu-36/1775-declaration-of-the-global-convergence-of-land-and-water-struggles>

⁽¹²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0184.

⁽¹³⁾ <http://afsafrica.org/wp-content/uploads/2015/05/AFSA-Demands-to-the-Germany-G7-Presidency-Agenda.pdf>

⁽¹⁴⁾ http://carta.milano.it/wp-content/uploads/2015/04/English_version_Milan_Charter.pdf

2016 m. birželio 7 d., antradienis

- atsižvelgdamas į tai, kad JT Aprūpinimo maistu pasaulyje komitetas yra tinkamas forumas, kuriame būtų tarptautiniu mastu susitariama dėl šio klausimo politinių gairių, ir kad būtent šiame forume visos susijusios šalys gali pareikšti savo nuomonę,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 15 d. Milano miestų maisto politikos paktą⁽¹⁾, kurį parengė Milano miesto taryba ir pasirašė 113 pasaulio miestų, kuris buvo pateiktas JT Generaliniam Sekretoriui Ban Ki-Moonui ir kuriame parodoma, koks vaidmuo tenka miestams formuojant politiką maisto klausimu,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 21 d. rezoliuciją dėl padėties Etiopijoje⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 1 d. savo Vystymosi komiteto surengtą viešąjį klausymą dėl Naujojo aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljanso⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo Vystymosi komiteto užsakytą ir savo Išorės politikos generalinio direktorato 2015 m. lapkričio mėn. paskelbtą profesorius Olivier de Schutterio tyrimą „Naujasis aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljansas Afrikoje“⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomonę (A8-0169/2016),
- A. kadangi Naujojo aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljanso Afrikoje tikslas – pagerinti aprūpinimą maistu ir mitybą padedant 50 milijonų žmonių Užsachario Afrikoje iki 2020 m. išbristi iš skurdo; kadangi dalyvaujančios šalys derėjosi dėl šalių bendradarbiavimo programų, išdėstydamos įsipareigojimus sudaryti geresnes sąlygas privačioms investicijoms į žemės ūkio sektorių Afrikoje;
- B. kadangi pastaruosius trisdešimt metų Afrikoje nebuvo rūpinamasi investicijomis į smulkiuosius ūkius, tuo tarpu mažas pajamas gaunančių šalių priklausomybė nuo maisto importo smarkai išaugo ir dėl to jos tapo jautrus kainų svyravimui tarptautinėse rinkose;
- C. kadangi dideliais viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės dariniais rizikuojama sukurti didelių žemės ūkio bendrovių dominuojančią padėtį Afrikos žemės ūkyje – jos išstumia vietos verslo subjektus;
- D. kadangi privačios investicijos vadovaujantis Naujuoju aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljansu pasiekė daugiau kaip 8,2 milijono smulkių žemės savininkų ir padėjo sukurti daugiau kaip 21 000 darbo vietų, iš kurių daugiau kaip pusė tenka moterims;
- E. kadangi 2008 m. kilus maisto krizei buvo visuotinai pripažinta, jog būtina remti vietos rinkoms skirtą smulkių žemės savininkų maisto produkciją;
- F. kadangi praėjusio amžiaus devintojo dešimtmečio pradžioje pradėtos struktūrinio koregavimo programos padėjo plėtoti ir eksportą orientuotą žemės ūkį, kuriame pirmenybė buvo teikiama pasaulio rinkoms skirtų prekinį augalų auginimui; kadangi toks pasirinkimas buvo palankus didelio masto didelę kapitalizaciją turinčioms mechanizuotoms gamybos formoms, tuo tarpu smulkiais ūkiais palyginti buvo nepasirūpinta;
- G. kadangi tarptautinės rinkos ateityje bus dar labiau nepastovios; kadangi šalys neturėtų rizikuoti ir būti pernelyg priklausomos nuo importo, o turėtų, visų pirma, investuoti į vidaus maisto gamybą, kad užtikrintų atsparumą;
- H. kadangi NAMMSA didžiausią dėmesį turi skirti šeimos ūkius ir mažas valdas valdantiems ūkininkams;
- I. kadangi maisto tiekimo saugumas besivystančiose šalyse daugiausia priklauso nuo tvaraus gamtos išteklių naudojimo;

⁽¹⁾ <http://www.foodpolicymilano.org/wp-content/uploads/2015/10/Milan-Urban-Food-Policy-Pact-EN.pdf>

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0023.

⁽³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/deve/events.html?id=20151201CHE00041>

⁽⁴⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/535010/EXPO_STU\(2015\)535010_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/535010/EXPO_STU(2015)535010_EN.pdf)

2016 m. birželio 7 d., antradienis

- J. kadangi vadinamaisiais augimo poliais stengiamasi pritraukti tarptautinių investuotojų – žemė suteikiama didelėms privačioms bendrovėms ir tai neturi būti daroma šeimos ūkius valdančių ūkininkų sąskaita;
- K. kadangi į susitarimus dėl NAMMSA nėra įtraukti jokie konkretūs bado ir nepakankamos mitybos rodikliai;
- L. kadangi šeimos ūkius ir mažas valdas valdantys ūkininkai įrodė savo gebėjimą tiekti įvairius produktus ir tvariai didinti maisto gamybą taikant agroekologinę praktiką;
- M. kadangi monokultūros ūkiai didina priklausomybę nuo cheminių trąšų ir pesticidų, lemia masinį žemės blogėjimą ir prisideda prie klimato kaitos;
- N. kadangi žemės ūkyje per metus išmetama mažiausiai 14 proc. visų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, daugiausia dėl naudojamų azoto trąšų;
- O. kadangi esama įvairių žemės valdymo formų (paprotinių, valstybinių ir privačių), tačiau valdymo teisėms apibrėžti Naujasis aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljansas beveik visuomet mini tik žemės nuosavybę;
- P. kadangi 2050 m. 70 proc. pasaulio gyventojų gyvens miestuose ir kaip niekada bus būtina laikytis suderinto pasaulinio ir vietos požiūrio į mitybą;
- Q. kadangi vien tik teisė į žemės nuosavybę negarantuoja, kad žemė nebus nusavinta, o savininkai išskeldinti;
- R. kadangi lytis yra labai svarbus investicijų į žemės ūkį Afrikoje aspektas; kadangi moterys kaimo vietovėse ilgai buvo diskriminuojamos prieigos prie įvairių gamybos išteklių, įskaitant žemę, kreditus, žaliavas ir paslaugas, srityje;
- S. kadangi dar visai neseniai žemės ūkiui teikiama parama buvo orientuota į vyrų valdomus eksportui skirtų pasėlių plotus, o moterims daugiausia buvo paliekama užduotis gaminti maistą šeimos pragyvenimui.
- T. kadangi FAO yra nustačiusi, kad pasaulyje yra prarasta maždaug 75 proc. augalų genetinės įvairovės; kadangi didelio masto genetinė erozija didina mūsų pažeidžiamumą dėl klimato kaitos ir atsirandančių naujų kenkėjų ir ligų;
- U. kadangi sėklų kontrolė, nuosavybė ir prieinamumas labai svarbūs siekiant apsirūpinti maistu ir didinti neturtingų ūkininkų atsparumą;
- V. kadangi turėtų būti apsaugota ūkininkų teisė dauginti ir naudoti savo sėklas, jomis keistis ir jas parduoti;
- W. kadangi mitybos trūkumo šalinimas Afrikoje yra itin svarbi darnaus vystymosi darbotvarkės dalis; kadangi prastos mitybos priežastis – daugybė tarpusavyje susijusių procesų, susijusių su sveikatos priežiūra, švietimu, sanitarinių sąlygų ir higiena, prieiga prie išteklių, moterų įgalėjimo ir kt.;
- X. kadangi pagal Šalių bendradarbiavimo programą prisiimtais įsipareigojimais dėl reguliavimo reformų sėklų sektoriuje siekiama stiprinti augalų augintojų teises dabartinių ūkininkų sėklų sistemų sąskaita, kuria iki šiol labai pasikliauna neturtingiausi ūkininkai;

Investicijos į Afrikos žemės ūkį ir darnaus vystymosi tikslų įgyvendinimas

1. pažymi, kad keletas šalių bendradarbiavimo programų yra sutelktos į specialių ekonominių zonų kūrimą siekiant kuo labiau padidinti investicijas, t. y. imantis įvairių iniciatyvų – nuo kelių ar energetikos infrastruktūros iki mokesčių, muitinės ar žemės valdymo tvarkos; taip pat pabrėžia, kad būtina gerinti prieigą prie vandens ir skirti jai daugiau dėmesio plėtojant švietimą mitybos klausimais ir dalijantis geriausios praktikos strategijomis;

2016 m. birželio 7 d., antradienis

2. pastebi, kad investicijų į žemės ūkį politikos priemonės daugiausia nukreiptos į didelio masto žemės įsigijimą ir eksportui skirtą žemės ūkį, paprastai nesusijusį su vietos ekonomika; pažymi, kad, sukūrus ekstensyvaus drėkinimo sistemą tikslinėse geografinėse NAMMSA investavimo vietovėse, gali sumažėti kitiems naudotojams, pvz., smulkiesiems ūkininkams ar ganyklinės gyvulininkystės ūkininkams, prieinamo vandens; pabrėžia, kad tokiomis aplinkybėmis turėtų būti kritiškai įvertintas ir pagerintas didelių viešojo ir privačiojo sektorių partnerysčių gebėjimas prisidėti prie skurdo mažinimo ir apsirūpinimo maistu saugumo užtikrinimo; pabrėžia, kad investicijų į žemės ūkį politika turėtų būti susijusi su vietos ekonomikos, įskaitant smulkiuosius ūkius ir šeimos ūkius, vystymusi ir jį remti; primena, kad FAO Valdymo gairėse rekomenduojama užtikrinti galimybę naudotis žeme siekiant sudaryti šeimoms galimybes gaminti maisto produktus namų ūkių vartojimo reikmėms ir padidinti namų ūkių pajamas; pabrėžia, kad didelio masto investicijos į žemę Afrikoje turi būti grindžiamos šiomis gairėmis užtikrinant smulkiųjų ūkininkų ir vietos bendruomenių galimybę naudotis žeme, skatinant investicijas į vietos MVĮ ir užtikrinant, kad vykdant viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes būtų prisidedama prie apsirūpinimo maistu saugumo ir skurdo bei nelygybės mažinimo;
3. pažymi, kad sprendimų priėmimo procese bendradarbiavimo programose dalyvavo ne visi suinteresuotieji subjektai ir kad į jį nebuvo įtrauktos, be kita ko, kaimo bendruomenės, ūkių darbininkai, smulkieji ūkininkai, žvejai, čiabuvių tautos, ir buvo nepaisoma jų teisės dalyvauti;
4. apgailestauja dėl to, kad pradėdant NAMMSA veiklą nebuvo konsultuotasi su Afrikos pilietinės visuomenės organizacijomis; pabrėžia, kad nuo maisto trūkumo kenčiančių grupių dalyvavimas jiems poveikį darančioje politikoje turėtų tapti visų apsirūpinimo maistu saugumo politikos kryptį pagrindu;
5. atkreipia dėmesį į tai, kad NAMMSA išsipareigojo skatinti įtraukų žemės ūkiu pagrįstą augimą remiant smulkų ūkininkavimą ir padedant mažinti skurdą, badą ir nepakankamą mitybą; todėl pabrėžia, kad NAMMSA turi kiek galima apriboti cheminių trąšų ir pesticidų naudojimą dėl jų poveikio sveikatai ir aplinkai vietos bendruomenėse, pvz., biologinės įvairovės nykimo ir dirvožemio erozijos;
6. kritiškai vertina nuomonę, kad bendrovių investicijos į žemės ūkį automatiškai pagerina apsirūpinimo maistu saugumą ir mitybą ir mažina skurdą;
7. atkreipia dėmesį į G20 2011 m. pranešimą, kuriame pabrėžta, kad mokesčiais pagrįstos investicijos gali pasirodyti laikinos; primena, kad įvairūs investuotojų motyvacijos tyrimai parodė neutralų ar neigiamą specialių mokesčių paskatų poveikį sprendimams investuoti ⁽¹⁾;
8. pažymi, kad dėl mokesčių paskatų, įskaitant atleidimą nuo pelno mokesčio specialiosiose ekonominėse zonose, Afrikos valstybės netenka mokesčių pajamų, kurios galėjo būti gyvybiškai svarbių investicijų į žemės ūkį, ypač į aprūpinimo maistu ir mitybos programas, šaltinis ⁽²⁾;
9. ragina vyriausybes ir paramos teikėjus sustabdyti arba peržiūrėti visas politikos kryptis, projektus ir konsultacines priemones, kuriomis tiesiogiai skatinamas žemių grobimas remiant itin žalingus projektus ir investicijas arba netiesiogiai didinamas žemės ir gamtos išteklių eikvojimas ir dėl kurių gali būti rimtai pažeidžiamos žmogaus teisės; vietoj to ragina remti politikos kryptis, kurias įgyvendinant apsaugomi smulkieji maisto produktų gamintojai, ypač moterys, jiems teikiama pirmenybė ir skatinama tvariai naudoti žemę;
10. įspėja, kad Afrikoje nebūtų kartojamas 1960 m. Azijos vadinamosios žaliosios revoliucijos modelis ir nebūtų užsimerkiama prieš jo neigiamą socialinį poveikį ir poveikį aplinkai; primena, kad darnaus vystymosi tikslai apima tikslą skatinti darnų žemės ūkį, kurį reikia pasiekti iki 2030 m.;
11. susirūpinęs pažymi, kad Malavio NAMMSA skatina plėsti tabako gamybą užuot rėmęs alternatyvius pragyvenimo šaltinius vadovaudamasis pagal 2005 m. Pasaulio sveikatos organizacijos Tabako kontrolės pagrindų konvenciją prisiimtais išsipareigojimais ir išsipareigojimais, prisiimtais Darnaus vystymosi darbotvarkėje iki 2030 m.;

⁽¹⁾ Mwachinga, E. (Pasaulinio mokesčių supaprastinimo darbo grupė, Pasaulio banko grupė). Results of investor motivation survey conducted in the EAC (Rytų Afrikos bendrijoje atliktų investuotojų motyvacijos tyrimų rezultatai). 2013 m. vasario 12 d. Lusakoje surengtas pristatymas.

⁽²⁾ 2011 m. IVF, EBPO ir Pasaulio banko pranešimas G20 darbo grupei „Supporting the development of more effective tax systems“ (Parama veiksmingesnių mokesčių sistemų kūrimui).

2016 m. birželio 7 d., antradienis

12. primygtinai ragina ES valstybes nares stengtis Naująjį aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljansą pertvarkyti į tikrą darnaus vystymosi priemonę ir Užsachario Afrikos šeimos ūkių ir vietos ekonomikos rėmimo priemonę, primindamas, kad šeimos ūkius ir mažas valdas valdantys ūkininkai pagamina apie 80 proc. pasaulio maisto, o šiame regione sukuria daugiau kaip 60 proc. užimtumo;

13. susirūpinęs pažymi, kad šalių bendradarbiavimo programose tik pasirinktinai nurodomi tarptautiniai standartai, kuriais apibrėžiamos atsakingos investicijos į žemės ūkį, ir kad nenurodomos nei FAO 2004 m. savanoriškos gairės siekiant remti laipsnišką teisės į tinkamą maistą įgyvendinimą atsižvelgiant į nacionalinį aprūpinimą maistu, nei privačių investuotojų pareigos gerbti žmogaus teises;

14. ragina ES ir jos valstybes nares, kartu kaip didžiausias paramos vystymuisi teikėjas pasaulyje:

- užtikrinti, kad ES įsisteigę investuotojai gerbtų, ir raginti kitus aljanso partnerius gerbti vietos bendruomenių teises ir smulkių ūkių poreikius laikantis žmogaus teisėmis grindžiamo požiūrio bendradarbiavimo programose, įskaitant aplinkos, socialinių teisių, teisių į žemę, darbo ir žmogaus teisių nuostatų ir aukščiausių skaidrumo, susijusio su jų investicijų planais, standartų išsaugojimą;
- užtikrinti, kad ES įsisteigę investuotojai, rengdami darbo sutartis, įgyvendintų socialinės atsakomybės politiką ir nesinaudotų savo ekonominiu pranašumu vietos bendruomenių darbuotojų atžvilgiu;
- remti ir palaikyti vietos Afrikos įmones ir suinteresuotuosius subjektus kaip pagrindinius dalyvius ir paramos pagal NAMMSA iniciatyvas gavėjus;
- įgyvendinti naujausią PPO sprendimą panaikinti žemės ūkio eksporto subsidijas, kurios iškreipia vietos rinkas ir sunaikina pragyvenimo šaltinius besivystančiose šalyse;
- panaikinti tarifines kliūtis, kurios neskatina Afrikos šalių kurti pridėtinės žaliavų vertės vietoje;

15. ragina dalyvaujančias šalis:

- užtikrinti, kad vykdant finansų, mokesčių ir administracines reformas investuotojai nebūtų atleisti nuo sąžiningo prisidėjimo prie dalyvaujančių šalių mokesčių bazės ar kad investuotojams nebūtų suteiktas nesąžiningas pranašumas smulkių žemės savininkų atžvilgiu;
- užtikrinti, kad atitinkamos jų vyriausybės išsaugotų teisę apsaugoti savo žemės ūkio ir maisto rinkas taikant tinkamus tarifų ir mokesčių režimus, kurie ypač reikalingi norint išspręsti finansinių spekuliacijų ir mokesčių vengimo problemas;
- priimti politikos priemonės, kuriomis skatinama atsakinga prekyba, ir išsipareigoti panaikinti tarifines kliūtis, kurios neskatina regioninės prekybos;

Valdymas, nuosavybė ir atskaitomybė

16. atkreipia dėmesį į NAMMSA susitariančiųjų šalių išsipareigojimą įtraukti FAO savanoriškas gaires siekiant remti laipsnišką teisės į tinkamą maistą įgyvendinimą atsižvelgiant į nacionalinį aprūpinimą maistu, ir ragina NAMMSA šalis išsipareigoti laikytis atsakingo investavimo į žemės ūkį standartų, laikytis verslo ir žmogaus teisių pagrindinių principų ir EBPO rekomendacijų daugiašalėms įmonėms;

17. pabrėžia, kad NAMMSA turi paskatinti gerą valdymą gamtos išteklių naudojimo srityje, visų pirma užtikrinant, kad žmonės turėtų galimybę naudotis savo ištekliais, ir apsaugant jų teises su gamtos ištekliais susijusių sutarčių srityje;

2016 m. birželio 7 d., antradienis

18. ragina ES bendradarbiauti su JT siekiant, kad visos šalys privalomai priimtų Milano chartiją ir į ją įtrauktus įsipareigojimus;

19. pabrėžia, kad vandens reguliavimas ir kova su klimato kaita yra labai svarbūs tvariam žemės ūkiui; ragina visus NAMMSA partnerius skirti dėmesį prieigai prie vandens ir su drėkinimu susijusių metodų ir aplinkos apsaugos ir dirvožemio išsaugojimo skatinimui;

20. ragina ES bendradarbiauti su JT siekiant, kad būtų priimtas ir išplatintas Milano miestų maisto politikos paktas;

21. ragina dalyvaujančias šalis įsipareigoti įgyvendinti tarptautinius investicijų reglamentavimo standartus – laikytis į žmogaus teises orientuoto požiūrio, apimančio AS Žemės politikos Afrikoje sistemą ir gaires ir jos Didelio masto investicijų į žemę Afrikoje pagrindinius principus;

22. ragina viešai skelbti visus šalių bendradarbiavimo programų ketinimų protokolus; pabrėžia, kad siekiant užtikrinti sąžiningą rizikos ir naudos pasidalijimą reikia griežtų institucinių ir teisinių sistemų; pabrėžia, kad, siekiant padidinti skaidrumą ir užtikrinti, kad NAMMSA tikslai būtų pasiekti, itin svarbu užtikrinti aktyvų pilietinės visuomenės dalyvavimą šiame aljanse; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia skatinti dialogą ir konsultavimąsi su visomis pilietinės visuomenės grupėmis;

23. apgailestauja, kad vienintelis 10-čiai Naujojo aljanso bendradarbiavimo sistemų bendras rodiklis yra Pasaulio banko verslo aplinkos rodiklis;

24. pabrėžia, kad daugiašalėse vystymosi iniciatyvose dalyvaujančios privačios bendrovės turėtų būti atskaitingos už savo veiksmus; todėl ragina NAMMSA šalis teikti metines veiksmų, kurių imtasi pagal NAMMSA, ataskaitas ir užtikrinti, kad jos būtų viešai skelbiamos ir prieinamos vietos gyventojams ir bendruomenėms, taip pat nustatyti nepriklausomą atskaitomybės sistemą, apimančią vietos gyventojams ir bendruomenėms skirtą apskundimo mechanizmą; taip pat pabrėžia, kad turi būti atliktas nepriklausomas išankstinis Naujojo aljanso investicijų, darančių poveikį teisėms į žemę, poveikio šioms teisėms tyrimas ir kad šis aljansas turi vadovautis FAO Neprivalomomis atsakingo žemės, žuvininkystės ir miškų išteklių valdymo gairėmis;

25. pažymi, kad pagal NAMMSA veiklą vykdančios daugiašalės įmonės labiau palankios didelio masto rangoviniam ūkininkavimui, dėl kurio smulkiesiems gamintojams kyla pavojus atsidurti užribyje; ragina dešimt NAMMSA dalyvaujančių Afrikos valstybių užtikrinti, kad rangovinis ūkininkavimas būtų naudingas ir pirkėjams, ir tiekėjams; todėl mano, jog itin svarbu stiprinti, pvz., ūkininkų organizacijas, kad būtų pagerintos ūkininkų derybinės pozicijos;

26. atkreipia dėmesį į tai, kad šalyse partnerėse privačiam sektoriui jau tenka 90 proc. darbo vietų ir kad privataus sektoriaus dalyvavimo potencialas yra akivaizdus, nes privačios įmonės idealiai tinka tvariam vidaus išteklių sutelkimo pagrindui, kuriuo gali būti grindžiamos bet kokios pagalbos programos, užtikrinti; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti skaidrią reguliavimo sistemą, pagal kurią būtų nustatytos visų dalyvių, įskaitant neturtingus ūkininkus ir pažeidžiamas grupes, teisės ir pareigos, nes be tokios sistemos šios teisės negali būti sėkmingai apsaugotos;

27. ragina šalių bendradarbiavimo programas persvarstyti taip, kad smulkiesiems gamintojams būtų veiksmingai mažinama rangovinio ūkininkavimo ir išorinio auginimo rizika, užtikrinant sąžiningas sutarčių sąlygas, įskaitant kainodaros tvarką, pagarbą moterų teisėms, paramą tvariam žemės ūkiui ir tinkamus ginčų sprendimo mechanizmus;

Galimybė naudotis žeme ir valdymo saugumas

28. įspėja, kad orientuojantis vien į žemės nuosavybės suteikimą dažnai padidėja smulkiųjų maisto gamintojų ir čiabuvių, ypač moterų, nesaugumas – nepripažįstamos jų teisės į žemę, su jais lengvai sudaromi nesąžiningi sandoriai, žemė nusavinama be sutikimo arba nesuteikiama sąžininga kompensacija;

2016 m. birželio 7 d., antradienis

29. pabrėžia, kad būtina, jog smulkieji maisto produktų gamintojai užimtų pirmaujančias pozicijas ir jų nepriklausomos organizacijos galėtų padėti jiems kontroliuoti žemę, gamtos išteklius ir programas;

30. susirūpinęs pažymi, kad investuotojai ir vietos elito atstovai, dalyvaujantys sandoriuose dėl žemės, dažnai jų dėmesį patraukusias vietas apibūdina kaip „tuščias“, „nenaudojamas“ ar „nepakankamai naudojamus“, tačiau labai nedaug žemės Afrikoje iš tikrųjų yra nenaudojama dėl, pvz., vyraujančios ganyklinės gyvulininkystės veiklos;

31. pabrėžia, kad 1,2 mlrd. žmonių iki šiol gyvena neturėdami nuolatinės prieigos prie žemės arba turėdami nuosavybę, į kurią jie negali pateikti jokių oficialių reikalavimų, neturėdami teisės į nuosavybę, be jų žemę žyminčių topografinių matavimų ir be jokių teisinių ar finansinių priemonių, kad galėtų nuosavybę paversti kapitalu;

32. teigiamai vertina tai, kad į visas šalių bendradarbiavimo programas įtrauktos 2012 m. Neprivalomos atsakingo žemės, žuvininkystės ir miškų išteklių valdymo gairės; ragina persvarstant šalių bendradarbiavimo programas veiksmingai įgyvendinti Neprivalomas atsakingo žemės, žuvininkystės ir miškų išteklių valdymo gaires ir darnaus vystymosi tikslus ir sistemingai vertinti, kaip jų laikomasi;

33. pabrėžia, kad NAMMSA turėtų skirti dėmesį kovai su žemės grobimu, kuris yra žmogaus teisių pažeidimas, nes dėl jo vietos bendruomenės netenka žemės, nuo kurios jie priklauso norėdami turėti maisto ir pamaitinti savo šeimas; atkreipia dėmesį į tai, kad kai kuriose besivystančiose šalyse dėl žemės grobimo žmonės netenka savo darbo vietų ir pragyvenimo šaltinių ir yra priversti palikti savo namus;

34. ragina dalyvaujančias šalis:

- užtikrinti dalyvaujamuosius ir įtraukius metodus, pagal kuriuos pirmenybė būtų teikiama tų asmenų teisėms, poreikiams ir interesams, kuriems teisėtai priklauso teisės į žemę, visų pirma smulkiesiems ir smulkių šeimos ūkių ūkininkams; visų pirma užtikrinti, kad būtų gautas visų bendruomenių, gyvenančių žemėje, kurios teisės į nuosavybę ir (arba) jos kontrolė perduodamos, laisvas sutikimas, apie kurį pranešama iš anksto;
- priimti privalomas nacionalines priemones, kuriomis remiantis būtų siekiama užkirsti kelią žemių grobimui, su žemių perleidimu susijusiai korupcijai ir žemės naudojimui spekuliatyvaus investavimo tikslais;
- stebėti, kaip vyksta nuosavybės teisių į žemę suteikimas ir pažymėjimų išdavimas, siekiant užtikrinti, kad šie procesai būtų skaidrūs ir kad iš bendruomenių nebūtų atimami ištekliai, nuo kurių jos yra priklausomos;
- užtikrinti, kad finansinė pagalba nebūtų naudojama iniciatyvoms, kurios padeda bendrovėms perkelti vietos bendruomenes, remti;
- pripažinti visas teisėtai teises į žemę ir užtikrinti teisinį tikrumą dėl teisių į žemę, įskaitant neoficialias, vietines ir paprotines valdymo teises; kaip rekomenduojama Neprivalomose atsakingo žemės, žuvininkystės ir miškų išteklių valdymo gairėse, skatinti kurti naujus įstatymus ir (arba) veiksmingai vykdyti esamus įstatymus, kuriuose nustatytos veiksmingos apsaugos priemonės, susijusios su didelio masto žemės sandoriais, pvz., lestinų žemės sandorių ribos, ir reglamentuoti, kokių pagrindu tam tikrą ribą viršijančius perdavimus turėtų tvirtinti nacionaliniai parlamentai;
- užtikrinti, kad visų bendruomenių, susiduriančių su žemės grobimu, atžvilgiu būtų laikomasi laisvai duoto, išankstinio ir informacija pagrįsto sutikimo principo ir kad būtų rengiamos konsultacijos siekiant užtikrinti lygiateisį visų vietos bendruomenių, ypač labiausiai pažeidžiamų ir marginalizuotų, dalyvavimą;

35. taip pat primena, kad dėl paprotinės žemės naudojimo atsiradusias naudotojų teises turėtų pripažinti ir ginti teisinė sistema pagal Afrikos žmogaus ir tautų teisių komisijos nuostatas ir sprendimus;

36. ragina atlikti NAMMSA poveikio teisėms į žemę *ex ante* tyrimą ir veikti tik gavus minėtąjį poveikį patiriančių vietos gyventojų laisvai duotą, išankstinį ir informacija pagrįstą sutikimą;

37. pritaria griežtam ir inovatyviam stebėsenos mechanizmui Aprūpinimo maistu pasaulyje komitete; ragina ES konsultuojantis su pilietinės visuomenės organizacijomis suformuoti tvirtą poziciją siekiant prisidėti prie per 2016 m. spalio mėn. vyksiančią 43-iosios Aprūpinimo maistu pasaulyje komiteto sesiją organizuojamą pasaulinį stebėsenos renginį, kad būtų užtikrintas išsamus ir nuodugnus Valdymo gairių naudojimo ir taikymo vertinimas;

2016 m. birželio 7 d., antradienis

38. ragina susijusių šalių vyriausybes užtikrinti, kad įmonės nuodugniai išanalizuotų savo veiklos poveikį žmogaus teisėms (atliktų išsamų patikrinimą) atlikdamos ir paskelbdamos nepriklausomus išankstinius savo poveikio žmogaus, socialinėms ir aplinkosaugos teisėms ir pagerindamos ir užtikrindamos prieigą prie vietos skundų, susijusių su žmogaus teisėmis, nagrinėjimo procesų, kurie būtų nepriklausomi, skaidrūs, patikimi ir apeliacine tvarka apskundžiami;

39. ragina NAMMSA šalis nustatyti nepriklausomus skundų nagrinėjimo mechanizmus, kuriais galėtų naudotis bendruomenės, nukentėjusios nuo žemės ekspropriacijos, įvykdytos plėtojant didelio masto investicinius projektus;

40. primena, kad kovojant su nepakankama mityba būtina glaudžiai susieti žemės ūkio, maisto gamybos ir visuomenės sveikatos sektorius;

Aprūpinimas maistu, mityba ir tvarus šeimos ūkininkavimas

41. primena, kad reikia dėti visas pastangas siekiant užtikrinti geresnę mitybą ir didesnę apsirūpinimo maistu saugumą ir kovoti su badu, kaip įtvirtinta DVT 2; reikalauja teikti didesnę paramą ūkininkų kooperatyvų, kurie yra itin svarbūs žemės ūkio vystymui ir apsirūpinimo maistu saugumui, įgalinimui;

42. pažymi, kad stabilumas didesnis ir migracija mažesnė ten, kur esama apsirūpinimo maistu saugumo, grindžiamo sveiku gyvybingu dirvožemiu ir našiomis žemės ūkio ekosistemomis, atspariomis klimato kaitai;

43. pabrėžia, kad aukštos kokybės, subalansuota mityba labai svarbi, ir tvirtina, kad mityba turėtų būti pagrindinis maisto sistemų kūrimo arba atkūrimo aspektas;

44. todėl ragina taikyti priemones, kuriomis pernelyg didelis kliovimasis importuojamais maisto produktais būtų keičiamas į atsparią vietos maisto produktų gamybą; pažymi, kad tai tampa vis svarbiau, nes klimatas ir rinkos vis labiau kinta;

45. primena, kad vien tik gaunamos energijos kiekis neparodo mitybos būklės;

46. pabrėžia strategijų, kuriomis siekiama sumažinti maisto švaistymą maisto grandinėje, būtinybę;

47. pabrėžia, kad reikia saugoti žemės ūkio biologinę įvairovę; ragina ES valstybes nares investuoti į agroekologinius ūkininkavimo metodus besivystančiose šalyse, kaip numatyta Tarptautinio vystymuisi skirto žemės ūkio žinių, mokslo ir technologijų vertinimo išvadose, JT specialiojo pranešėjo teisės į maistą klausimais rekomendacijose ir darnaus vystymosi tiksluose;

48. pritaria, kad reikia plėtoti politiką, palankią tvariam šeimos ūkininkavimui ir skatinančią vyriausybes užtikrinti šeimų ūkių plėtojimui palankią aplinką (palankias politikos kryptis, atitinkamus teisės aktus, politinio dialogo dalyvaujamą planavimą, investicijas);

49. ragina Afrikos šalių vyriausybes:

- investuoti į vietos maisto sistemas siekiant paskatinti kaimo vietovių ekonomiką ir užtikrinti deramų darbo vietų kūrimą, teisingų socialinės apsaugos sistemų plėtojimą ir pagarbą darbo teisėms, pagerinti prieigos prie išteklių, įskaitant ūkininkų sėklas, demokratinę priežiūrą ir užtikrinti veiksmingą smulkiųjų gamintojų dalyvavimą politikos procesuose ir įgyvendinimo veikloje; ypač pabrėžia, kad NAMMSA turi paskatinti žemės ūkio sektoriuje steigti vietos perdirbimo pramonės įmones ir tobulinti maisto saugojimo metodus, jis taip pat turi stiprinti žemės ūkio ir prekybos sektoriaus ryšį, kad būtų kuriamos vietos, nacionalinės ir regioninės rinkos, teikiančios naudos šeimos ūkių savininkams ir kokybiško maisto vartotojams prieinamomis kainomis;
- vengti maisto gamybos sistemas padaryti pernelyg priklausomas nuo iškastinio kuro siekiant apriboti kainų svyravimą ir sušvelninti klimato kaitos poveikį;

2016 m. birželio 7 d., antradienis

- sukurti vietos ir regionines trumpas maisto tiekimo grandines ir tinkamą sandėliavimo ir ryšių infrastruktūrą šiuo tikslu, nes trumpos maisto tiekimo grandinės yra veiksmingiausios kovojant su alkio ir skurdu kaimo vietovėse;
 - sudaryti galimybes Afrikos ūkininkams naudotis įperkama mažai išteklių naudojančiais technologiniais sprendimais siekiant įveikti Afrikai būdingas agronomines problemas;
 - skatinti didelę maistingo vietos ir, kiek įmanoma, sezoninio maisto kultūrų, pageidautina pritaikytų vietos sąlygoms ar vietos veislių ir rūšių, įskaitant vaisius, daržoves ir riešutus, įvairovę, kad būtų pagerinta mityba užtikrinant nuolatinės galimybės gauti įvairaus, visaverčio ir įperkamo maisto, tinkamo kokybės, kiekybės ir įvairovės, o ne vien tik gaunamo kalorijų kiekio požiūriu, ir derančio su kultūros vertybėmis;
 - išipareigoti visapusiškai įgyvendinti Tarptautinį motinos pieno pakaitalų prekybos kodeksą ir Pasaulio sveikatos asamblėjos priimtas rezoliucijas dėl kūdikių ir mažų vaikų mitybos;
 - steigti, skatinti ir remti gamintojų organizacijas, tokias kaip kooperatyvai, ir stiprinti smulkiųjų ūkininkų derybines pozicijas sudarant reikalingas sąlygas, kurios užtikrintų, kad rinkose smulkiesiems ūkininkams būtų mokamos didesnės kainos ir kad smulkieji ūkininkai galėtų dalytis žiniomis ir geriausia patirtimi;
50. pabrėžia, kad NAMMSA turi padėti sukurti regioniniu lygmeniu pritaikytą žemės ūkio struktūrą pirminiame ir perdirbimo etapuose;
51. ragina Afrikos šalių vyriausybes stiprinti kartų solidarumą ir pripažinti jo svarbą kovojant su skurdu;
52. pabrėžia, kad svarbu mokyklose ir vietos bendruomenėse plėtoti švietimo mitybos klausimais programas;
53. pabrėžia, kad teisė į vandenį neatskiriama nuo teisės į maistą ir kad 2010 m. JT rezoliucija dar nevirto ryžtingais veiksmais, kuriais būtų siekiama užtikrinti, kad teisė į vandenį būtų laikoma žmogaus teise; ragina ES apsvarstyti Pasaulinės vandens sutarties Italijos komiteto pasiūlymą dėl Tarptautinio ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių pakto fakultatyvaus protokolo;
54. pripažįsta nepaprastai svarbų prieigos prie švaraus vandens vaidmenį ir poveikį, kurį jai gali turėti ūkininkavimas;
55. pripažįsta prieigos prie vandens reikšmę ūkininkavimo reikmėms ir riziką, kylančią dėl pernelyg didelio klijovimosi vertingu vandeniu laistymui, ir, atsižvelgdamas į tai, pažymi būtinybę mažinti vandenį švaistančius laistymo būdus ir pabrėžia, kad vandenį taupantys žemės ūkio būdai gali atlikti svarbų vaidmenį užkertant kelią evapotranspiracijai, sulaikant vandenį sveikame gyvybingame dirvožemyje ir išlaikant neužterštą geriamąjį vandenį;
56. pažymi, kad tvariai tvarkant dirvožemį galima pagaminti iki 58 proc. daugiau maisto pasaulyje ⁽¹⁾;
57. atkreipia dėmesį į dirvožemio ir medžiais pagrįstų požiūrių sinergiją ir žemdirbystės ekosistemų pritaikymo prie klimato kaitos svarbą; ypač atkreipia dėmesį į didelį malkų poreikį; ypač atkreipia dėmesį į įvairų azotą kaupiančių medžių panaudojimą;
58. pripažįsta specifinius atogrąžų ir pusiau sausringų zonų žemės ūkio poreikius, ypač turint mintyje kultūrinius augalus, kuriems reikia šešėlio, kad apsisaugotų nuo saulės, ir dirvožemio apsaugos, ir mano, kad ekstraktinės monokultūros yra pasenęs dalykas, taip pat pažymi, kad vis daugiau NAMMSA paramą teikiančių valstybių palaipsniui nustoja jas auginti;
59. įspėja, kad įgyvendinant iniciatyvas, kurias finansuoja NAMMSA, užuot klijovusis maisto gamyba, nebūtų pernelyg pasitikima ne minto žemės ūkio prekių, ypač biodegalų žaliavų, gamyba, nes šių prekių gamyba gali turėti žalingą poveikį dalyvaujančių šalių apsirūpinimui maistu ir apsirūpinimo maistu savarankiškumui;

⁽¹⁾ FAO, Pasaulinė dirvožemio partnerystė.

2016 m. birželio 7 d., antradienis

60. pažymi, kad tokie agronominiai metodai, kuriais palaikomi gamtiniai procesai, tokie kaip dirvožemio armens formavimas, vandens ir kenksmingųjų organizmų reguliavimas ar uždaras maisto medžiagų apykaitos ciklas, gali užtikrinti ilgalaikį našumą ir derlingumą nedidelėmis sąnaudomis ūkininkams ir administracijoms;

61. pažymi, kad besivystančiose šalyse, pvz., NAMMSA dalyvaujančiose šalyse agrocheminės medžiagos gali būti naudojamos ir pernelyg dažnai, ir netinkamai;

62. pažymi, kad taip atsitinka dėl neraštingumo ir tinkamo mokymo nebuvimo ir todėl gali itin padaugėti pesticidų liekanų šviežiuose vaisiuose ir daržovėse, taip pat būti apnuodijimo atvejų ar padarytas kitas poveikis ūkininkų ir jų šeimos narių sveikatai;

Sėklų sektoriaus reglamentavimo reforma

63. primena, kad ūkininkų teise neribotai auginti, parduoti sėklas ir jomis keistis Afrikos žemės ūkyje grindžiama 90 proc. pragyvenimo ir kad sėklų įvairovė yra labai svarbi didinant ūkininkavimo atsparumą klimato kaitai; pabrėžia, kad dėl įmonių prašymų stiprinti selekcininkų teises pagal 1991 m. UPOV konvenciją neturi būti uždrausti tokie neoficialūs susitarimai;

64. atkreipia dėmesį į pernelyg didelės sėklų sektoriaus dereguliacijos dalyvaujančiose šalyse pavojus, nes dėl to smulkieji ūkininkai gali tapti pernelyg priklausomi nuo užsienio bendrovių gaminamų sėklų ir augalų apsaugos produktų;

65. primena, kad pagal TRIPS sutarties nuostatas, kuriose raginama užtikrinti kokios nors formos augalų rūšių apsaugą, besivystančios šalys nėra verčiamos taikyti Naujų augalų veislių apsaugos sąjungos tvarką; pabrėžia, kad vis dėlto tos nuostatos sudaro šalis galimybę plėtoti *sui generis* sistemas, kurios būtų geriau pritaikytos prie kiekvienos šalies žemės ūkio gamybos ypatybių ir tradicinių ūkininkų sėklų sistemų, tuo tarpu mažiausiai išsivysčiusios šalys, kurios yra PPO narės, neturi laikytis susijusių TRIPS sutarties nuostatų; pabrėžia, kad *sui generis* sistemos turi padėti įgyvendinti tikslus ir įsipareigojimus pagal Biologinės įvairovės konvenciją, Nagojos protokolą ir Tarptautinę sutartį dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui, o ne jiems priešintis;

66. apgailestauja dėl įmonių raginimo suderinti įstatymus dėl sėklų remiantis išskirtinumo, vienodumo ir stabilumo principais Afrikos kontekste pasitelkiant regionines institucijas – taip bus trukdoma plėtotis ir augti ūkininkų sėklų sistemoms nacionaliniu ir regionų lygmenimis, nes taikant tokias sistemas paprastai nebūna auginamos ar kaupiamos sėklos, atitinkančios išskirtinumo, vienodumo ir stabilumo kriterijus;

67. ragina G 7 valstybes remti ūkininkų valdomas sėklų sistemas pasitelkiant bendruomenių sėklų bankus;

68. primena, kad, nors komercinės sėklų rūšys trumpuoju laikotarpiu gali pagerinti derlių, tradicinės ūkininkų naudojamos rūšys, vietinės veislės ir susijusios žinios labiausiai tinka prisitaikant prie konkrečios agroekologinės aplinkos ir klimato kaitos; be to pabrėžia, kad didesnis jų našumas priklauso nuo papildomų medžiagų (trąšų, pesticidų, hibridinių sėklų) naudojimo, dėl kurio kyla rizika, kad ūkininkai įklims į ydingą skolų ratą;

69. susirūpinęs atkreipia dėmesį į tai, kad sertifikuotų sėklų naudojimas ir platinimas Afrikoje didina mažų valdų turėtojų priklausomybę, didina išiskolinimo tikimybę ir menkina sėklų įvairovę;

70. pasisako už paramą vietos politikai, kuria siekiama vadovaujantis atsakomybės ir subsidiarumo principais užtikrinti nuoseklią ir tvarią prieigą prie įvairios ir maistingos mitybos;

71. primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad teikiant visą techninę pagalbą ir finansinę paramą sėklų politikos plėtojimui būtų atsižvelgiama į ES įsipareigojimus užtikrinti ūkininkų teises pagal Tarptautinę sutartį dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui; ragina ES remti intelektinės nuosavybės teisių režimus, kuriais padedama kultivuoti vietos sąlygoms pritaikytų sėklų įvairovę ir ūkininkų sutaupytas sėklas;

2016 m. birželio 7 d., antradienis

72. primygtinai ragina G 8 valstybes nares neremti genetiškai modifikuotų (GMO) pasėlių Afrikoje;
73. primena, kad pavyzdiniame Afrikos biologinės saugos įstatyme nustatomas aukštas biologinės saugos standartas; mano, kad visa užsienio paramos teikėjų pagalba plėtojant biologinę saugą nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis turėtų būti atitinkamai įforminta;
74. ragina Afrikos šalis netaikyti nacionalinės ar regioninės biologinės saugos tvarkos taikant žemesnius standartus bei nustatyti Kartachenos biosaugos protokole;
75. ragina dalyvaujančias šalis suteikti ūkininkams galimybę išvengti priklausomybės nuo išorės medžiagų naudojimo ir remti ūkininkų sėklų sistemas, siekiant išlaikyti ir pagerinti žemės ūkio biologinę įvairovę išlaikant vietinius valstybei priklausančius sėklų bankus, vykdant sėklų mainus ir nuolat plėtojant vietos veislių sėklų įvairovę, ypač suteikiant lankstumo sėklų katalogams, į juos įtraukiant ūkininkų sėklų rūšis, ir užtikrinant, kad ir toliau būtų vykdoma tradicinė gamyba;
76. ragina dalyvaujančias šalis užtikrinti ir skatinti galimybes smulkiems žemės savininkams, marginalizuotoms grupėms ir kaimo bendruomenėms gauti sėklų ir žemės ūkyje naudojamų medžiagų, taip pat laikytis tarptautinių susitarimų dėl gyvybės ir biologinių procesų nepatentavimo, ypač kai tai susiję su vietinėmis padėrmėmis ir rūšimis;
77. atkreipia dėmesį į didesnės moterų marginalizacijos sprendimų priėmimo procese pavojų, kylantį dėl tam tikrų komercinių javų auginimo; pažymi, kad mokymas žemės ūkio klausimais dažnai skirtas vyrams ir jame dažnai negali dalyvauti moterys, kurie dėl šios priežasties negali dalyvauti žemės ir augalų, kuriais jos tradiciškai rūpinosi, valdyme;

Lytis

78. apgailestauja, kad šalių bendradarbiavimo programoje praktiškai neapibrėžti tikslūs įsipareigojimai biudžetą sudaryti atsižvelgiant į lyčių aspektą ar stebėti pažangą pagal išskaidytus duomenis; pabrėžia, kad reikia nacionaliniuose veiksmų planuose abstrakčius ir bendro pobūdžio įsipareigojimus pakeisti konkrečiais ir tiksliais siekiant užtikrinti moterų kaip teisių turėtojų galias;
79. primygtinai ragina vyriausybes panaikinti visą moterų diskriminaciją, susijusią su galimybėmis naudotis žeme ir mikrokreditų schemomis bei paslaugomis, ir veiksmingai įtraukti moteris į žemės ūkio mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros politikos priemonių kūrimą ir įgyvendinimą;

Investicijų į Afrikos žemės ūkį finansavimas

80. pabrėžia, kad reikia užtikrinti viso privačiojo sektoriaus bendrovėms teikiamo finansavimo skaidrumą ir apie šį finansavimą viešai skelbti;
81. ragina paramos teikėjus oficialią paramą vystymuisi (OPV) suderinti su vystymosi rezultatyvumo principais, didžiausią dėmesį skirti rezultatams, kuriais siekiama mažinti skurdą, ir skatinti įtraukius partnerystės darinius, skaidrumą ir atskaitingumą;
82. ragina paramos teikėjus savo paramą nukreipti į žemės ūkio vystymą, visų pirma, pasitelkus nacionalinius plėtros fondus, kurie teikia dotacijas ir paskolas smulkiems ir šeimos ūkiams;
83. ragina paramos teikėjus remti ūkininkų švietimą, mokymą ir techninę konsultavimą;
84. ragina paramos teikėjus skatinti steigti profesinio ir ekonominio pobūdžio ūkininkų organizacijas ir remti ūkininkų kooperatyvų, kurie padėtų teikti prieinamas gamybos priemones ir padėtų ūkininkams perdirbti ir parduoti produktus taip, kad būtų užtikrintas jų produkcijos pelningumas, steigimą;
85. mano, kad G 8 valstybių narių teikiamas finansavimas Naujamam aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljansui prieštarauja tikslui remti šalių vidaus vietos bendroves, negalinčias konkuruoti su daugiašalėmis įmonėmis, kurios jau ir taip turi dominuojančią padėtį rinkoje, o dar joms dažnai teikiamos verslo, tarifinės ir mokestinės privilegijos;
86. primena, kad paramos vystymuisi tikslas – sumažinti ir galiausiai panaikinti skurdą; mano, kad OPV daugiausia turėtų būti tiesioginė parama nedidelio masto ūkininkavimui;

2016 m. birželio 7 d., antradienis

87. pabrėžia, kad reikia atgaivinti viešojo sektoriaus investicijas į Afrikos žemės ūkį, tuo pat metu teikiant paramą privačioms investicijoms, ir pirmenybę teikti investicijoms į agroekologiją siekiant tvariai didinti aprūpinimą maistu, mažinti skurdą ir badą, o kartu išsaugoti biologinę įvairovę ir atsižvelgti į čiabuvių žinias bei inovacijas;

88. pabrėžia, kad G 7 valstybės narės turėtų užtikrinti Afrikos šalims teisę apsaugoti savo žemės ūkio sektorius taikant smulkiesiems ir šeimos ūkiams palankius tarifų ir mokesčių režimus;

89. ragina ES šalinti minėtuosius NAMMSA trūkumus, imtis veiksmų siekiant padidinti jo skaidrumą ir pagerinti valdymą ir užtikrinti, kad pagal jį vykdomi veiksmai atitiktų vystymosi politikos tikslus;

o

o o

90. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Naujojo aprūpinimo maistu ir mitybos saugumo aljanso susitariančiosioms šalims.
